

Een man die in feite niet meer dient voorgesteld te worden. Met een formidabele voetbalcarrière achter de rug traint hij momenteel tweedeklasser Assent. Maar Wilfried Van Moer is ook middenstander. En voor een keer gaat het gesprek eens niet over voetbal. Wilfried Van Moer, de uitbater van het gezellige café «Wembley» aan de Grote Markt te Hasselt, zit op de praatstoel.

wilfried van moer

Wilfried, wanneer ben je op het idee gekomen om een café te openen?

Ik was nog maar 28 jaar en had al 4-maal mijn been gebroken. Op den duur begon ik schrik te krijgen om te eindigen als invalide. En dan was het te laat om nog met een zaak te starten.

Ook vond ik het interessanter een café te openen tijdens mijn loopbaan, terwijl ik nog bekend was. Want daarna gaat het snel bergaf met je bekendheid.

Waarom een café?

Als voetballer had je toen weinig keuze hé. Ofwel begon je een café ofwel een sportzaak. En daar ik thuis ben opgegroeid in een café, was de keuze snel gemaakt.

Hoe kwam je eigenlijk in Hasselt terecht?

In die periode speelde ik bij Standard Luik en woonde op een

appartement in Tongeren. Recht tegenover mij was mijn clubgenoot, Leon Dolmans, reeds een café begonnen. Om hem geen concurrentie aan te doen, stond het voor mij vast dat ik niet in Tongeren zou beginnen, hoewel mij een mooie kans werd geboden.

Ik ben dan buiten Tongeren beginnen rondkijken en via kennissen kwam ik in Hasselt terecht.

Waarom koos je de naam

«Wembley»?

Ja, hier op de Grote Markt had je allemaal Engelse namen voor de cafés en Wembley is toch een «monument» voor de voetballiefhebbers, vandaar...

Komen de klanten hier om Wilfried Van Moer te zien?

In het begin was dat wel zo, ja. Maar dat is er stilletjes uitgegroeid. Nu spreken ze gewoon af op de Grote Markt en komen op die manier ook wel in mijn zaak terecht. Hier komt

eigenlijk wel iedereen eens binnengelopen, van jong tot oud. Ik heb zo'n 40% vaste klanten, de rest zijn allemaal toevallige klanten. Dat is natuurlijk zeer interessant. Zeker in Hasselt. Het is een mooie stad, die veel volk trekt.

Lopen de sluitingsuren wel eens uit?

Neen, wij zijn een dagcafé. We beginnen hier om 10 uur 's morgens en sluiten gewoonlijk rond 1 uur 's nachts. In de zomer kan dat uitlopen tot 2 uur.

Krijg je regelmatig te maken met «toogplakkers» tegen sluitingstijd?

Dan ben ik er meestal niet meer. Daar moet het personeel zijn plan mee trekken. Maar eerlijk gezegd, heb ik er nooit problemen mee gehad.

Dan gaan ook wij niet blijven plakken. Wilfried, bedankt voor het gesprekje.